

KOMIKS

Serena
Blascová

Enola HOLMESOVÁ

Podle knižní série Nancy Springerové

*Případ
pohřešovaného
markýze*

FRAGMENT

Enola Holmesová

Případ pohřešovaného markýze

(komiks)

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Serena Blascová

Enola Holmesová – Případ pohřešovaného markýze (komiks) – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

„Však ty už si nějak poradiš
sama, vid', Enolo?“

To bylo matčino nejčastější rozloučení,
když už měla myšlenky kdo ví kde
a odcházela se toulat venkovskou krajinou...

... se skicákem, štětci
a akvarelovými barvami v ruce.

Nikdy mi nevysvětlila, proč mě
pojmenovala „Enola“, což pozpátku
znamená „alone“, sama.

Samotnou mě ale
nechala, když...

... se na moje čtrnácté
narozeniny nevrátila domů.

Pan a paní Laneovi, náš
komorník a naše kuchařka,
se ale rozhodli, že moji oslavu
ani tak nezruší.

Předpokládala jsem, že mámu jen zdrželo
něco neodkladného. Obzvlášť, když paní
Laneovou požádala, aby mi při odpoledním
čaji předala dárky.

Další ráno se ale máma pořád nevracela a neposlala ani žádný vzkaz.

To bylo neobvyklé. Někdy sice odcházela s akvarelovými barvami v ruce a nevrátila se na večeri...

... ale vždycky nám dala vědět, že přijde později.

Zůstat doma a strachovat se však nepřicházelo v úvahu!

Obvykle jsem ležla po stromech a hledala nová místa, kam se schovat.

Ale dneska to nebyla hra.

Prozkoumala jsem cesty a všechna mámina oblíbená místa...

... a s každým dalším jsem se bála o něco víc.

Po mámě jako by se zem slehla. Co když se zranila? Nemůže se pohnout ani zakřičet – nebo hůř! Co když je...

Ne, to je příliš děšivá myšlenka.

Jela jsem dokonce až do vesnice. Občas, když bylo moc pozdě, přespala máma v Kinefordu.

Ne, bohužel jsem
ji neviděl.

Podívej, to je ta mladá dáma
z panství. Vidíš, jak krátkou má
sukni? Co to má za matku?!

Pch.

Usmívala jsem se a doufala,
že tím zamezím pomluvám...

Ne, bohužel,
slečno.

Zeptala jsem se všech,
co jsem potkala.

Už dva týdny jsme ji
neviděli. Děje se něco?

Vůbec nic!
Děkuji!

Nic víc už jsem
tady nezmohla.

Ta je stejně
výstřední jako její
matka.

A jaký to byl
skandál! Obzvlášť
v tak významné
rodině.

Ještě mi zbývalo prohledat
tři čtvrtiny pozemku, ale
nemohla jsem...

... v tomhle dešti a ...

... sama.

